

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (μονομελούς)
της 17ης Ιανουαρίου 2001

«Διαγωνισμός COM/A/12/98 - Προσφυγή ακυρώσεως -
Δοκιμασίες προεπιλογής - Αναδρομική ακύρωση
ορισμένων ερωτήσεων πολλαπλής επιλογής - Αρχή της ίσης
μεταχειρίσεως των υποψηφίων - Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-189/99,

Ιωάννης Γεροχρήστος, κάτοικος Θεσσαλονίκης (Ελλάς), εκπροσωπούμενος από
τον Ν. Κορογιαννάκη, δικηγόρο Αθηνών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο
τα γραφεία της εταιρίας Brown Holding SA, 310, route d'Esch,

προσφεύγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον G. Valsesia,
κύριο νομικό σύμβουλο, και τη Μ. Κοντού-Dugande, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας,
με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον C. Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής
Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως, αφενός, της αποφάσεως της
εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού COM/A/12/98, της 30ής Απριλίου 1999, με
την οποία ο προσφεύγων αποκλείστηκε από τις μετά τη δοκιμασία προεπιλογής
εξετάσεις, και της αποφάσεως της ίδιας επιτροπής της 21ης Ιουνίου 1999, με την
οποία επικυρώθηκε, κατόπιν επανεξετάσεως, η πρώτη αυτή απόφαση, και,
αφετέρου, του συνόλου των μεταγενεστέρων διαδικαστικών ή εκτελεστικών
πράξεων του εν λόγω διαγωνισμού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (μονομελές),

με δικαστή τον A. W. H. Meij,

γραμματέας: José Palacio Gonzalez

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 7ης Νοεμβρίου 2000,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο

1 Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 25 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων (στο εξής: ΚΥΚ) ορίζει τα εξής:

«Κάθε ατομική απόφαση που λαμβάνεται κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού πρέπει να κοινοποιείται εγγράφως στον ενδιαφερόμενο. Κάθε απόφαση σε βάρος υπαλλήλου πρέπει να είναι αιτιολογημένη.»

2 Το άρθρο 6 του παραρτήματος III του ΚΥΚ, που αφορά τη διαδικασία διαγωνισμών, προβλέπει ότι οι εργασίες της εξεταστικής επιτροπής είναι απόρρητες.

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 3 Ο προσφεύγων μετέσχε στον γενικό διαγωνισμό COM/A/12/98, για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα για μελλοντικές προσλήψεις υπαλλήλων διοικήσεως σταδιοδρομίας A7/A6, αφενός, στον νομικό τομέα και, αφετέρου, στον τομέα της ευρωπαϊκής δημοσίας διοικήσεως (στο εξής: διαγωνισμός), η προκήρυξη του οποίου δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* της 31ης Μαρτίου 1998 (EE C 97 A, σ. 30). Στην ίδια Επίσημη Εφημερίδα δημοσιεύθηκε και Οδηγός για τους υποψηφίους των γενικών διαγωνισμών COM/A/8/98, COM/A/9/98, COM/A/10/98, COM/A/11/98 και COM/A/12/98 (EE C 97 A, σ. 1).
- 4 Ο προσφεύγων επέλεξε τον τομέα «ευρωπαϊκή δημόσια διοίκηση». Ο διαγωνισμός αυτός περιελάμβανε καταρχάς δοκιμασίες προεπιλογής, στη συνέχεια γραπτές εξετάσεις και, τέλος, προφορικές εξετάσεις. Για να γίνουν δεκτοί στις γραπτές εξετάσεις, οι υποψήφιοι έπρεπε να επιτύχουν προηγουμένως στις δοκιμασίες προεπιλογής.
- 5 Οι δοκιμασίες προεπιλογής περιελάμβαναν τέσσερις δοκιμασίες, α', β', γ' και δ', και είχαν ως στόχο την εκτίμηση των γνώσεων και των ικανοτήτων των υποψηφίων. Η δοκιμασία β' απέβλεπε στην εκτίμηση των ικανοτήτων αναλύσεως και κατανόησης των υποψηφίων και περιελάμβανε μια σειρά 40 ερωτήσεων πολλαπλής επιλογής. Η δοκιμασία αυτή εβαθμολογείτο με 0 έως 30 μονάδες, με βάση τις 15 μονάδες.
- 6 Με επιστολή της 30ής Απριλίου 1999 (παράρτημα 3 της προσφυγής), η Επιτροπή πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι στις δοκιμασίες προεπιλογής δεν είχε συγκεντρώσει την απαιτούμενη βάση. Από την επιστολή αυτή, στην οποία αναφέρονται αναλυτικώς οι τέσσερις βαθμοί που έλαβε ο προσφεύγων στις διάφορες δοκιμασίες, προκύπτει ότι ο αποκλεισμός του οφειλόταν στο γεγονός ότι, στη δοκιμασία β', είχε συγκεντρώσει 14,084 μονάδες, αντί της απαιτούμενης βάσεως των 15 μονάδων.

7 Με επιστολή της 12ης Μαΐου 1999 (παράρτημα 4 της προσφυγής), ο προσφεύγων, θεωρώντας ότι πιθανόν να είχε γίνει λάθος κατά τη διόρθωση, ζήτησε την επανεξέταση των απαντήσεών του στη δοκιμασία β΄.

8 Η Επιτροπή απάντησε με επιστολή της 21ης Ιουνίου 1999 (παράρτημα 5 της προσφυγής) (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση). Η επιστολή αυτή ανέφερε μεταξύ άλλων τα εξής:

«Κατόπιν επαληθεύσεως, η εξεταστική επιτροπή με λύπη της σας βεβαιώνει ότι τα αποτελέσματα που σας ανακοινώθηκαν με επιστολή της 30ής Απριλίου 1999 όντως αντιστοιχούν στις μονάδες που λάβατε στις δοκιμασίες αυτές.

Εξάλλου, μετά τις δοκιμασίες προεπιλογής, η εξεταστική επιτροπή, έχοντας διαπιστώσει την ασάφεια ορισμένων ερωτήσεων, αποφάσισε να ακυρώσει τις ερωτήσεις αυτές για όλους του υποψηφίους, προς εξασφάλιση της τηρήσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως. Η ακύρωση αυτή μετέβαλε την αξία όλων των άλλων ερωτήσεων της εν λόγω δοκιμασίας, πράγμα το οποίο εξηγεί τα αποτελέσματα που σας ανακοινώθηκαν.

(...)

Με λύπη μου, συνεπώς, σας πληροφορώ ότι η απόφαση που έλαβε ως προς εσάς η εξεταστική επιτροπή είναι οριστική.»

9 Με επιστολή της 13ης Ιουλίου 1999 (παράρτημα 6 της προσφυγής), ο προσφεύγων ζήτησε λεπτομερείς εξηγήσεις σχετικά με τις ακυρωθείσες ερωτήσεις, με την ακόλουθη διατύπωση:

«Η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να ακυρώσει ορισμένες ερωτήσεις μετά τη διεξαγωγή των δοκιμασιών προεπιλογής είναι όλως απαράδεκτη, καθόσον ορισμένοι υποψήφιοι ευνοούνται από τη βελτίωση της βαθμολογίας τους, ενώ άλλοι θίγονται λόγω της μείωσης της βαθμολογίας τους στις δοκιμασίες. Είναι, συνεπώς, προφανές ότι η απόφαση αυτή σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να εξασφαλίσει την τήρηση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ των υποψηφίων. Κατά συνέπεια, σας παρακαλώ να μου γνωστοποιήσετε το ταχύτερο δυνατόν:

1. Τις ερωτήσεις που ακυρώθηκαν και, ειδικότερα, τις ερωτήσεις της δοκιμασίας β΄ (ικανότητα αναλύσεως και κατανοήσεως).

2. Τις απαντήσεις που θεωρήθηκαν αρχικά σωστές από την εξεταστική επιτροπή όσον αφορά τις ακυρωθείσες ερωτήσεις της δοκιμασίας β'.
3. Την ακριβή αξία κάθε ερωτήσεως της δοκιμασίας β' μετά την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής σχετικά με την ακύρωση ορισμένων ερωτήσεων της δοκιμασίας β'.

Τα στοιχεία αυτά μου είναι οπωσδήποτε απαραίτητα προκειμένου να ελέγξω (...) το αποτέλεσμά μου, επιφυλάσσομαι δε να ασκήσω κάθε δικαίωμά μου προς αμφισβήτηση της αποφάσεως της εξεταστικής επιτροπής, η οποία μου στερεί τη δυνατότητα να επιτύχω στον διαγωνισμό αυτόν.»

- 10 Με επιστολή της 26ης Ιουλίου 1999 (παράρτημα 7 της προσφυγής), η Επιτροπή πληροφόρησε τον προσφεύγοντα ότι «η αρχή της εμπιστευτικότητας των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής, όπως αυτή διατυπώνεται στο άρθρο 6 του παραρτήματος ΙΙΙ του ΚΥΚ, στην οποία αναφέρεται το σημείο Β. 1 του Οδηγού για τους υποψηφίους, δεν επιτρέπει να σας ανακοινωθούν τα στοιχεία που ζητήσατε.»
- 11 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Αυγούστου 1999, ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 12 Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 14, παράγραφος 2, και 51 του Κανονισμού Διαδικασίας, το δεύτερο τμήμα ανέθεσε, στις 4 Οκτωβρίου 2000, την εκδίκαση της υποθέσεως στον δικαστή Α. W. H. Meij, δικάζοντα ως μονομελές τμήμα.
- 13 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη συνεδρίαση της 7ης Νοεμβρίου 2000.

Αιτήματα των διαδίκων

- 14 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 30ής Απριλίου 1999 με την οποία αποκλείστηκε από τις μετά τις δοκιμασίες προεπιλογής εξετάσεις·
 - να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 21ης Ιουνίου 1999 και το σύνολο των μεταγενεστέρων διαδικαστικών ή εκτελεστικών πράξεων της διαδικασίας του διαγωνισμού COM/A/12/98·
 - να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.
- 15 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

- 16 Ο προσφεύγων επικαλείται, κατ' ουσίαν, τρεις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος αντλείται από την παράλειψη ουσιαστικής επανεξετάσεως των αποτελεσμάτων του στη δοκιμασία β', ο δεύτερος από την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων κατά τη διεξαγωγή των διαγωνισμών και ο τρίτος από την παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παράλειψη ουσιαστικής επανεξετάσεως των αποτελεσμάτων της δοκιμασίας προεπιλογής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 17 Ο προσφεύγων αμφισβητεί ότι η Επιτροπή όντως προέβη, κατόπιν της από 12 Μαΐου 1999 αιτήσεώς του, σε επανεξέταση των αποτελεσμάτων του στη δοκιμασία β'. Υποστηρίζει ότι το όργανο αυτό δεν προέβη σε επανεξέταση, αλλ' απλώς έλεγξε αν η βαθμολογία η οποία είχε αρχικά ανακοινωθεί ήταν πράγματι η δική του.
- 18 Η Επιτροπή απαντά, κατ' ουσίαν, ότι προέβη στην προσήκουσα επανεξέταση των αποτελεσμάτων του προσφεύγοντος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 19 Όταν σε εξεταστική επιτροπή διαγωνισμού υποβάλλεται αίτηση επανεξετάσεως της αποφάσεως περί απορρίψεως ενός υποψηφίου ο οποίος μετέσχε στον διαγωνισμό, η εν λόγω επιτροπή υποχρεούται να προβεί, επιδεικνύοντας όλη την αναγκαία επιμέλεια σε πραγματική επανεξέταση της αποφάσεως που αφορά η εν λόγω αίτηση (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Φεβρουαρίου 1989, συνεκδικασθείσες υποθέσεις 100/87, 146/87 και 153/87, Basch κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 447, σκέψη 16). Ωστόσο, όταν αυτή η αίτηση επανεξετάσεως υποβάλλεται, όπως εν προκειμένω, στο πλαίσιο της διαδικασίας προεπιλογής ενός γενικού διαγωνισμού με αθρόα συμμετοχή υποψηφίων, η οποία εμφανίζεται με τη μορφή ερωτήσεων πολλαπλής επιλογής, η υποχρέωση αυτή νομίμως περιορίζεται στον έλεγχο του κατά πόσον οι βαθμοί που ανακοινώθηκαν στον μη επιτυχόντα υποψήφιο είναι πράγματι οι δικοί του. Αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο όταν η αίτηση επανεξετάσεως που υπέβαλε ο υποψήφιος αυτός, όπως αυτή που κατατέθηκε στις 12 Μαΐου 1999, είναι διατυπωμένη με πολύ γενικό τρόπο, χωρίς να αμφισβητεί μια συγκεκριμένη πτυχή της οργάνωσης των δοκιμασιών προεπιλογής στις οποίες μετέσχε. Επομένως, η Επιτροπή, ελέγχοντας αν τα αποτελέσματα που ανακοινώθηκαν στον προσφεύγοντα ήταν πράγματι τα δικά του, προέβη, εν προκειμένω, στον προσήκοντα έλεγχο της αιτήσεως επανεξετάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων.

- 20 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 21 Ο προσφεύγων υποστηρίζει, προκαταρκτικώς, ότι ναι μεν η ορθότητα των επιλογών και των αξιολογικών κρίσεων της εξεταστικής επιτροπής δεν υπόκειται, σύμφωνα με πάγια νομολογία, στον έλεγχο του κοινοτικού δικαστή, αυτό όμως δεν συμβαίνει σε περίπτωση εκ των υστέρων τροποποιήσεως των όρων της αμφισβητούμενης δοκιμασίας. Εν πάση περιπτώσει, η εξεταστική επιτροπή υποχρεούται να τηρεί τις γενικές αρχές του δικαίου, μεταξύ των οποίων και η αρχή της ίσης μεταχειρίσεως.
- 22 Όμως, με την εκ των υστέρων εξουδετέρωση της αξίας ορισμένων ερωτήσεων της δοκιμασίας β', παραβιάστηκε η αρχή της ισότητας μεταξύ των υποψηφίων του διαγωνισμού. Κατά τον προσφεύγοντα, ορισμένοι υποψήφιοι επένδυσαν για τον λόγο αυτόν περισσότερο χρόνο στις ερωτήσεις αυτές, οι οποίες εκ των υστέρων θεωρήθηκαν ασαφείς. Βρέθηκαν, ως εκ τούτου, σε δυσμενέστερη θέση σε σχέση προς εκείνους οι οποίοι δεν αφέρωσαν τόσο χρόνο για τις ερωτήσεις αυτές.
- 23 Έστω και αν υποτεθεί, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, ότι η ακύρωση των ασαφών ερωτήσεων αποτελεί «διορθωτικό συντελεστή» κατά την έννοια της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1983, 144/82, Detti κατά Δικαστηρίου (Συλλογή 1983, σ. 2421, σκέψη 29), ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι οι προϋποθέσεις που θέτει η απόφαση αυτή δεν πληρούνται. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι δεν ήταν δυνατή εν προκειμένω η επανάληψη των δοκιμασιών προεπιλογής. Επίσης δεν τον ενημέρωσε για τα κριτήρια που εφαρμόστηκαν στο πλαίσιο της ακυρώσεως αυτής.
- 24 Η Επιτροπή αμφισβητεί την επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 25 Πρέπει να παρατηρηθεί ευθύς εξαρχής ότι, κατά πάγια νομολογία, η εξεταστική επιτροπή ενός διαγωνισμού διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά την οργάνωση των εργασιών του διαγωνισμού και το συγκεκριμένο περιεχόμενο των εξετάσεων που προβλέπονται στο πλαίσιο του διαγωνισμού. Συνεπώς, ο κοινοτικός δικαστής μπορεί να ελέγξει τον τρόπο διεξαγωγής των εξετάσεων μόνον στον βαθμό που απαιτείται προς εξασφάλιση της ίσης μεταχειρίσεως των υποψηφίων και της αντικειμενικότητας της επιλογής που έγινε μεταξύ αυτών (μεταξύ άλλων, απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Μαΐου 1996, T-153/95, Kaps κατά Δικαστηρίου, Συλλογή Υπ.Υπ. 1996, σ. II-663, σκέψη 37). Όμως, αυτή η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως πρέπει, εντός των ιδίων ορίων, να αναγνωρίζεται στην εξεταστική επιτροπή όταν αυτή καλείται να αντιμετωπίσει παρατυπίες ή σφάλματα που σημειώθηκαν κατά τη διεξαγωγή ενός γενικού διαγωνισμού με αθρόα συμμετοχή υποψηφίων και που δεν μπορούν, κατ' εφαρμογήν των αρχών της αναλογικότητας και της χρηστής διοικήσεως, να αποκατασταθούν με την επανάληψη των δοκιμασιών του διαγωνισμού (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Ιουλίου 1996, C-254/95 P, *Innamorati* κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1996, σ. I-3423, σκέψη 33, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Ιουλίου 1993, T-27/92, *Camera-Lampitelli* κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. II-873, σκέψη 45).
- 26 Εν προκειμένω, πρέπει στη συνέχεια να τονιστεί ότι η επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος, σύμφωνα με την οποία η ακύρωση ορισμένων ερωτήσεων συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως στον βαθμό που ο χρόνος που αφιερώθηκε στις ακυρωθείσες ερωτήσεις διέφερε μεταξύ των υποψηφίων, στηρίζεται σε εσφαλμένη κατανόηση της αρχής αυτής. Πράγματι, η επιχειρηματολογία αυτή δεν αναφέρεται ούτε σε αντικανονικότητα των όρων του διαγωνισμού που επιβλήθηκαν στους υποψηφίους, ούτε σε άνιση αξιολόγηση των διαφόρων υποψηφίων εκ μέρους της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού, αλλά στην ατομική συμπεριφορά των ίδιων των υποψηφίων. Με άλλες λέξεις, η επιχειρηματολογία αυτή ουδόλως αποδεικνύει ότι υπήρξε κάποια δυσμενής διάκριση, αλλ' απλώς επισημαίνει την ύπαρξη διαφορών μεταξύ των υποψηφίων που μετέσχαν στον διαγωνισμό. Εξάλλου, η ακύρωση ορισμένων ερωτήσεων είχε, εν προκειμένω, ακριβώς ως στόχο να καταστήσει δυνατή την αντικειμενική αξιολόγηση των ατομικών ικανοτήτων των υποψηφίων στο πλαίσιο του διαγωνισμού, αποκλείοντας κάθε άνιση μεταχείριση που θα οφειλόταν στην αξιολόγηση των υποψηφίων αυτών βάσει όχι αυστηρά ομοίων κριτηρίων.

- 27 Το Πρωτοδικείο φρονεί, συνεπώς, ότι η εξεταστική επιτροπή του διαγωνισμού, στο πλαίσιο της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει, ουδόλως παραβίασε στην υπό κρίση περίπτωση την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, αποφασίζοντας να χρησιμοποιήσει, ως μέσο διορθώσεως, την ακύρωση των ερωτήσεων αριθ. 25, 26 και 35 της δοκιμασίας προεπιλογής β' και κατανέμοντας τις 30 μονάδες, που μπορούσαν να δοθούν στο πλαίσιο της δοκιμασίας αυτής, στο σύνολο των υπολοίπων ερωτήσεων.
- 28 Πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να παρατηρηθεί ότι, όπως ορθώς επισήμανε η Επιτροπή, η επίδικη ακύρωση των ερωτήσεων δεν είχε καμία επίπτωση επί των αποτελεσμάτων του προσφεύγοντος, δεδομένου ότι αυτός, αντιθέτως, ωφελήθηκε από την ακύρωση των ερωτήσεων αυτών, εφόσον δεν είχε απαντήσει σωστά στις εν λόγω ερωτήσεις. Η εκ μέρους της εξεταστικής επιτροπής ακύρωση των ερωτήσεων είχε, επομένως, ως συνέπεια τη μείωση του αριθμού των λανθασμένων απαντήσεών του, περιορίζοντας ως εκ τούτου τον αριθμό των αρνητικών μονάδων που έπρεπε να του καταλογιστούν.
- 29 Για όλους τους ανωτέρω λόγους, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει ο προσφεύγων πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από την παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 30 Ο προσφεύγων υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή, καλυπτόμενη πίσω από μια ευρεία ερμηνεία της υποχρεώσεως εμπιστευτικής μεταχειρίσεως προκειμένου να αρνηθεί να παράσχει τις πληροφορίες που θα επέτρεπαν στον προσφεύγοντα, αφενός, να προσδιορίσει σε ποιο βαθμό η ακύρωση των ασαφών ερωτήσεων επηρέασε τη βαθμολογία του και, αφετέρου, να αξιολογήσει τις πιθανότητες ευδοκιμήσεως της υπό κρίση προσφυγής, παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως που υπέχει από το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 253 ΕΚ).

- 31 Ο προσφεύγων θεωρεί ότι η ανεπάρκεια ή η έλλειψη αιτιολογίας θεωρείται από τη νομολογία (προμνησθείσα απόφαση *Deiti* κατά Δικαστηρίου) ως αυτοτελής λόγος ακυρώσεως στο μέτρο που εμποδίζει τον δικαστή να ελέγξει τη νομιμότητα της προσβαλλομένης πράξεως.
- 32 Τέλος, ο προσφεύγων θεωρεί ότι οι εξηγήσεις που παρέσχε η Επιτροπή κατά τη διάρκεια της δίκης δεν είναι ικανές να θεραπεύσουν την ανεπάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλομένης πράξεως, καθόσον ο ίδιος δεν είναι σε θέση να διαπιστώσει με ποιο τρόπο βαθμολογήθηκε το γραπτό του.
- 33 Η Επιτροπή προβάλλει, κυρίως, ότι από τη νομολογία του Δικαστηρίου (προμνησθείσα απόφαση της 4ης Ιουλίου 1996, *Κοινοβούλιο κατά Innamorati*, σκέψη 31) προκύπτει ότι, λαμβανομένου υπόψη του απορρήτου που πρέπει να περιβάλλει τις εργασίες της εξεταστικής επιτροπής, η γνωστοποίηση των βαθμών που έχει λάβει ο υποψήφιος στις διάφορες δοκιμασίες ενός διαγωνισμού συνιστά επαρκή αιτιολογία των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής, οπότε δεν ήταν υποχρεωμένη να κοινοποιήσει στον προσφεύγοντα τα λεπτομερή στοιχεία που είχε ζητήσει.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 34 Όπως έχει ήδη κρίνει το Δικαστήριο με την προμνησθείσα απόφαση *Κοινοβούλιο κατά Innamorati* (σκέψεις 28 έως 34), στο πλαίσιο των δοκιμασιών προεπιλογής, οι εργασίες της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού έχουν πρωτίστως τον χαρακτήρα αντιπαραθέσεως και, ως εκ τούτου, καλύπτονται από το απόρρητο που προσήκει στις εργασίες αυτές. Υπό το φως της νομολογίας αυτής, καθώς και των σκέψεων που διατυπώθηκαν ανωτέρω στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι τα κριτήρια διορθώσεως, που υιοθέτησε η εξεταστική επιτροπή τόσο πριν από τις εξετάσεις όσο και κατά την εκτίμηση των τυχόν παρατυπιών και σφαλμάτων που σημειώθηκαν στο πλαίσιο των εξετάσεων αυτών, αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα των αξιολογικών συγκρίσεων των προσόντων των υποψηφίων, στις οποίες προβαίνει η εξεταστική επιτροπή. Συνεπώς, τα κριτήρια αυτά καλύπτονται από το απόρρητο των διασκέψεων, όπως και οι αξιολογικές κρίσεις της εξεταστικής επιτροπής. Ενόψει του απορρήτου που περιβάλλει αυτό το είδος των εργασιών της εξεταστικής επιτροπής, η γνωστοποίηση, αφενός, των βαθμών που έλαβε ο υποψήφιος στις διάφορες δοκιμασίες και,

αφετέρου, της ακυρώσεως ορισμένων ερωτήσεων και της ανακατανομής του συνόλου των μονάδων της συγκεκριμένης δοκιμασίας στις εναπομείνουσες ερωτήσεις, συνιστά επαρκή αιτιολογία των αποφάσεων της εξεταστικής επιτροπής, η οποία δεν θίγει τα δικαιώματα των αποτυχόντων υποψηφίων, επιτρέποντας παράλληλα τον εκ μέρους του Πρωτοδικείου προσήκοντα δικαστικό έλεγχο αυτού του είδους των ενδίκων διαφορών.

- 35 Από όλα τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να θεωρηθεί ως επαρκώς αιτιολογημένη. Κατά συνέπεια, και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 36 Δεδομένου ότι κανένας λόγος ακυρώσεως δεν ευδοκίμησε, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 37 Ο προσφεύγων ζητεί να καταδικαστεί η Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, έστω και σε περίπτωση απορρίψεως της προσφυγής του. Υποστηρίζει ότι η ανεπαρκής αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως τον ώθησε να ασκήσει την υπό κρίση προσφυγή.
- 38 Η Επιτροπή ζητεί να καταδικαστεί ο προσφεύγων στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- ³⁹ Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Ωστόσο, κατά το άρθρο 88 του ιδίου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους και, κατ' αναλογία, των προσώπων που επιδιώκουν να αποκτήσουν την ιδιότητα του κοινοτικού υπαλλήλου, τα όργανα φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Επειδή ο προσφεύγων ηττήθηκε, κάθε διάδικος θα φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (μονομελές)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος θα φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Ιανουαρίου 2001.

Ο Γραμματέας
H. Jung

Ο δικαστής
A. W. H. Meij